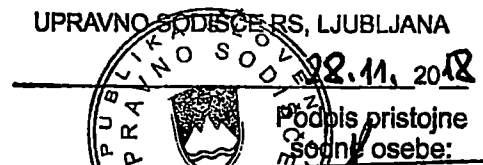

I U 1611/2016-14

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA

UPRavno sodišče RS, LJUBLJANA

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

REPUBLIKA SLOVENIJA		
INFORMACIJSKI POOBlašČENEC		
Prejeto:	19-12-2018	Sig. znak: 0318
V vednost:	Vredn.:	Priloge:
Številka zadeva:		090-269/2014/13

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodnik in sodnici mag. Darinka Dekleva Marguč kot predsednica ter mag. Jonika Marflak Trontelj in mag. Damjan Gantar kot člana,

ob sodelovanju višje pravosodne svetovalke Klavdije Škrlec kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: 1. REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Okrajno sodišče v Ljubljani, to pa Državno odvetništvo, Šubičeva 2, Ljubljana in 2. Državno odvetništvo, Šubičeva 2, Ljubljana, zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Dunajska cesta 22, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-269/2014/13 z dne 12. 10. 2016,

na seji 28. novembra 2018

RAZSODILO:

- I. Tožbi se ugodi, odločba Informacijskega pooblaščenca št. 090-269/2014/13 z dne 12. 10. 2016 se odpravi in se zadeva vrne istemu organu v ponovni postopek.
- II. Tožena stranka je dolžna tožeči stranki povrniti stroške postopka v znesku 285,00 EUR v roku 15 dni od vročitve te sodbe, od poteka tega roka dalje do plačila z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

OBRAZLOŽITEV

1. Toženka je z izpodbijano odločbo v ponovljenem postopku po sodbi tega sodišča I U 658/2015-7 z dne 12. 11. 2015, odpravila tožnikovo odločbo št. Su 1-8/2014 z dne 14. 11. 2014 in odločila, da mora tožnik v roku 31 dni od prejema odločbe prosilki Delo d.d. (v tem postopku stranki z interesom), v elektronski obliki posredovati izpisek iz elektronske zemljiške knjige, ki vsebuje seznam nepremičnin v lasti družbe Artemia d.o.o. V obrazložitvi se sklicuje na sklep Vrhovnega sodišča RS X Ips 760/2007-3 z dne 22. 11. 2007 in ugotavlja, da ne more slediti pravnemu mnenju sodišča v sodbi I U 658/2015-7 z dne 12. 11. 2015, da prosilka zahteva izdelavo nove informacije. Izpostavlja, da tožnik ni zatrjeval, da zahtevanih podatkov ni zmožen priklicati iz svoje elektronske baze podatkov, ampak jih je toženki nemudoma posredoval. Glede na navedbe tožnika torej toženka zaključuje, da je zahtevani dokument mogoče pripraviti z uporabo obstoječega računalniškega sistema, da ga je mogoče hitro pridobiti, njegova priprava pa je za organ relativno enostavna in vanjo ni treba vložiti nesorazmernega truda. Tako meni, da takšen priklic informacij nikakor ne pomeni ustvarjanja novega dokumenta. Omejitev po 199. členu Zakona o zemljiški knjigi (ZZK-1) pa se nanaša izključno na podatke o fizičnih osebah. Ker tudi iz vsebine zahtevane informacije ne izhaja, da bi vsebovala osebne podatke ali druge podatke, ki bi bili izjema od prostega dostopa do informacij javnega značaja, je toženka odločila, da je treba zahtevi prosilke ugoditi.
2. Drugi tožnik tožbo vlaga na podlagi prvega odstavka 18. člena Zakona o upravnem sporu (ZUS-1) kot zastopnik javnega interesa, saj v tej zadevi ugotavlja obstoj kršitve javnega interesa, ki se kaže s samo kršitvijo veljavne zakonodaje in določb Ustave RS, vključno s posegom v sodstvo kot samostojno vejo oblasti in iz tega izvirajočo specialno zakonsko ureditev njegovega delovanja, ki med drugim zagotavlja tako neodvisnost kot javnost sodstva. Nepravilna uporaba določb zakona, kot pojasnjuje v nadaljevanju tožbe, lahko po prepričanju drugega tožnika privede tudi do široke možnosti poseganja v pravice posameznih subjektov, ki so sicer podrobneje varovane s specialnimi zakonskimi določbami in v okviru postopkov, ki jih predpisujejo posamezni zakoni. Tako bi se v obravnavanem primeru s posredovanjem zaprosenih podatkov zaobšlo namen, ki ga obstoječa zakonodaja zasleduje z omejitvijo javnosti zemljiške knjige.
3. Po vsebini pa tožnika v tožbi najprej poudarjata, da je naslovno sodišče s sodbo I U 658/2015 z dne 12. 11. 2015 odločbo toženke z dne 31. 3. 2015 odpravilo in ji zadevi vrnilo v ponovni postopek, vendar ta ni sledila jasnim napotkom sodišča v omenjeni sodbi. Dalje pa navajata, da predhodno zahtevana informacija v obliki dokumenta, zadev, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva, ki bi ga prvi tožnik kot organ oziroma zemljiška knjiga že prej posedoval oziroma izdelal sam, ni obstajala, temveč ga je moral organ ustvariti za namen

posredovanja te informacije toženki. Tako po mnenju tožnikov informacija o tem, katere nepremičnine ima oziroma je imel v lasti nek imetnik, nedvomno ne predstavlja informacije javnega značaja v smislu prvega odstavka 4. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ). Izpostavljata pa tudi, da zakoni poleg izjem, ki jih predvideva ZDIJZ, določajo še druge omejitve dostopa do podatkov, in sicer je v obravnavani zadevi treba upoštevati izjemo po 199. členu ZZK-1. Ta določba se nanaša na vse osebe, tako fizične kot pravne, saj iz njenega besedila izhaja, da ščiti imetnike pravic, to pa so po 24. členu ZZK-1 tako fizične, kot tudi pravne osebe. Pri teh podatkih ne gre za javne podatke iz zemljiške knjige, temveč za zaščitene izpise, ki kot taki v informatizirani glavni knjigi ne obstajajo, temveč jih mora zemljiška knjiga za vsak posamezen primer posebej ustvariti. Po ZZK-1 so vsi vpisi v zemljiški knjigi javni, ta javnost pa se zagotavlja z javnimi izpisi in objavami, ki so vezane na podatke o nepremičninah. Način iskanja po imetniku pravice oziroma izdelava zaščitene izpisa se po zakonu izvaja na enak način za pravne ali fizične osebe, kar pomeni, da 199. člen ZZK-1 velja za oboje enako. Zaščiteni izpisek, ki ga je prvi tožnik posredoval toženki, pred tem ni obstajal kot zbir informacij v informacijskem sistemu, temveč ga je prvi tožnik ustvaril na podlagi kazalcev iskanja, ki so značilni zgolj za zaščitene izpise. Glede na vse navedeno tožnika sodišču predlagata, da izpodbijano odločbo odpravi in zavrne zahtevo stranke z interesom za dostop do navedenih informacij, podrejeno, da izpodbijano odločbo odpravi in zadevo vrne toženki v ponovno odločanje, v vsakem primeru pa, da toženki naloži povračilo stroškov upravnega spora z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

4. Toženka v odgovoru na tožbo dodatno pojasnjuje navedbe v izpodbijani odločbi in sodišču predlaga, naj tožbo zavrne.
5. Stranka z interesom na tožbo ni odgovorila.

K I. točki izreka

6. Tožba je utemeljena.
7. V zadevi je sporno, ali v tem postopku zahtevani podatki (katere nepremičnine ima oziroma je imela določena (pravna) oseba v lasti) predstavljajo prosto dostopne informacije javnega značaja v skladu s prvim odstavkom 4. člena v zvezi s prvim odstavkom 5. člena ZDIJZ ter v povezavi s 199. členom ZZK-1.
8. Informacija javnega značaja je po prvem odstavku 4. člena ZDIJZ informacija, ki izvira iz delovnega področja organa in se nahaja v obliki dokumenta, zadeve,

dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva, ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom, ali pridobil od drugih oseb. Skladno s prvim odstavkom 5. člena tega zakona so informacije javnega značaja prosto dostopne pravnim ali fizičnim osebam.

9. Sodišče uvodoma ugotavlja, da je toženka v tej zadevi odločala v ponovljenem postopku na podlagi sodbe tega sodišča I U 658/2015-7 z dne 12. 11. 2015, s katero je sodišče tožbi prvega tožnika ugodilo, odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-269/2014/7 z dne 31. 3. 2015 odpravilo in zadevo vrnilo istemu organu v ponovni postopek (I. točka izreka), Informacijskemu pooblaščenču pa naložilo, da mora prvemu tožniku povrniti stroške postopka z zakonskimi zamudnimi obrestmi (II. točka izreka). Presodilo je, da stranka z interesom v tem postopku dejansko zahteva obdelavo (sicer javno dostopnih) podatkov, te pravice pa ji (ali komurkoli drugemu) ZDIJZ ne daje. Tožbi je ugodilo zaradi zmotne uporabe določb ZDIJZ in ZZK-1.
10. Skladno z določbo četrtega odstavka 64. člena Zakona o upravnem sporu (ZUS-1) je organ v primerih, ko sodišče tožbi ugodi, s sodbo izpodbijani upravni akt odpravi in zadevo vrne organu v ponovni postopek, pri tem med drugim vezan na pravno mnenje sodišča glede uporabe materialnega prava.
11. Vendar pa sodišče ugotavlja, da toženka pri izdaji izpodbijane odločbe, izdane v ponovljenem postopku, ni sledila pravnemu mnenju sodišča glede uporabe materialnega prava (to je prvi odstavek 4. člena ZDIJZ in 199. člena ZZK-1). Pri tem se sklicuje na sodno odločbo Vrhovnega sodišča X Ips 760/2007-3 z dne 22. 11. 2007, v kateri je le-to zavzelo stališče, da ima upravni organ, ki je pristojen za odločanje, možnost odločiti v nasprotju s pravnim mnenjem in stališči prvostopenjskega sodišča, če ima za to utemeljene razloge. Vendar pa po presoji sodišča takšni utemeljeni razlogi v obravnavanem primeru niso podani oziroma iz obrazložitve izpodbijane odločbe ne izhajajo. Toženka namreč zgolj navaja argumente za svoje materialno pravno stališče. Vendar pa je glede pravilnosti uporabe materialnega prava v tej zadevi (prvi odstavek 4. člena ZDIJZ in 199. člena ZZK-1) sodišče že zavzelo stališče v prejšnji sodbi. V zvezi s tem sodišče še ugotavlja, da toženka v ponovljenem postopku ni ugotovila drugačnega dejanskega stanja kot v prvotni, s prejšnjo sodbo odpravljeni odločbi.
12. Ker toženka ni sledila pravnemu mnenju sodišča v sodbi I U 658/2015-7 z dne 12. 11. 2015, je bistveno kršila določbe postopka.
13. Sicer pa sodišče, glede na obrazložitev izpodbijane odločbe v zvezi z vprašanjem, ali zahtevani podatki predstavljajo prosto dostopne informacije javnega značaja, posebej izpostavlja, da se zahteva stranke z interesom, v zvezi s katero je bila izdana izpodbijana odločba, ne nanaša na podatke o stvarnih pravicah (lastništvu)

v zvezi s posameznimi nepremičninami, temveč na pravna razmerja posamezne osebe. Zahteva se torej ne nanaša neposredno na podatke iz zemljiške knjige, ki so po zakonski ureditvi podatki o nepremičninah in ne o osebah, temveč stranka z interesom po presoji sodišča, kot jasno izhaja že iz sodbe I U 658/2015-7 z dne 12. 11. 2015, dejansko zahteva obdelavo (sicer javno dostopnih) podatkov. Te pravice pa ZDIJZ po mnenju sodišča ne daje.

14. V zvezi s tem sodišče poudarja, da na opredelitev, ali gre za že obstoječo informacijo ali za takšno, ki jo je še le treba izdelati, ne more vplivati hitrost obdelave podatkov v informacijskem sistemu oziroma enostavnost postopka za operaterja, na kar se sklicuje toženka, saj ne eno, ne drugo ne spreminja pravno odločilnega dejstva, da gre za obdelavo informacij oziroma za izdelavo nove informacije. Navedeno pa, kot je prav tako pojasnjeno že v sodbi I U 658/2015-7, izhaja tudi iz prvega in drugega odstavka 199. člena ZZK-1, ki sicer govorita o „načinu dostopa“, vendar ga opredeljujeta s „tehničnimi (programskimi) možnostmi informatizirane glavne knjige“ in zato smiselno lahko pomeni le obdelavo podatkov v smislu gornje obrazložitve. Tako obdelavo ZZK-1 pod določenimi pogoji sicer dovoljuje, vendar iz navedenih razlogov ne more biti predmet postopka po ZDIJZ, temveč o njej odloči zemljiškoknjižni sodnik (četrti odstavek 199. člena ZZK-1).

15. Ker je toženka bistveno kršila pravila postopka, je sodišče tožbi ugodilo, izpodbijano odločbo odpravilo (3. točka prvega odstavka 64. člena ZUS-1) ter ji zadevo vrnilo v ponovni postopek (tretji odstavek istega člena tega zakona), v katerem bo morala upoštevati pravno mnenje sodišča glede uporabe materialnega prava (četrti odstavek 64. člena ZUS-1) v tej sodbi v zvezi s sodbo tega sodišča I U 658/2015-7 z dne 12. 11. 2015. Glede na tožbeni zahtevek pa sodišče še dodaja, da za odločanje v sporu polne jurisdikcije v obravnavani zadevi niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 65. člena ZUS-1.

K II. točki izreka

16. Kadar sodišče tožbi ugodi in odpravi izpodbijani upravni akt, je tožnik v skladu s tretjim odstavkom 25. člena ZUS-1, glede na opravljena procesna dejanja in način obravnavanja zadeve, upravičen do povračila stroškov postopka v pavšalnem znesku v skladu s Pravilnikom o povrnitvi stroškov tožniku v upravnem sporu (Pravilnik o povrnitvi stroškov).

17. Sodišče je zato tožnikoma priznalo stroške iz drugega odstavka 3. člena Pravilnika o povrnitvi stroškov v višini 285,00 EUR. Pravica prvega tožnika, kot tudi državnega

odvetnika do povračila stroškov namreč temeljita na zakonu, o zadevi pa je bilo odločeno na seji. Zakonske zamudne obresti od stroškov postopka tečejo od poteka roka za njihovo prostovoljno plačilo (prvi odstavek 299. člena Obligacijskega zakonika).

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 28. november 2018

Predsednica senata:

mag. Darinka Dekleva Marguč, l.r.

Ta prepis je soglasen s izvornikom
Podpis pristojne sodne osebe